

ν αποτιναξουμε ο,τι περιττο του με-  
τωπου  
ετσι να παρελασουν οι μορφες  
οπως ειδα και γω  
τη μητρα του ποιηματος  
γυμνοστηθη  
να με αποπλίζει.

### ΕΛΕΓΕΙΟ

Συγγενευω με τις ορνιθες του περα  
μαντροτοιχου  
Να σε χαρω  
στα ποδια μου να μην ξαναπλαγιασεις

Μια λουριδα σκουριας  
απο σε στην καρδια μου  
η αγαπη  
Μονη αναγκη να μπορουμε να τρα-  
γουδαμε

Δανειστε μου μυστρι και λασπη  
Φορτιζομαι αμφιβιο δερμα  
κι ανατελλω

Ουτε μια τυφη  
ουτ ενα χειροκροτημα  
Οχι επαναληψη  
Γωνια περιστροφης κι αλλαγη φρου-  
ρας  
Σεληνη μοναχα δωδεκα ημερων  
Ανθρωπους μνημονευω  
των χρονων την αγρυπνια  
Που να σε κρυψω Θε μου;

Τι κριμα να μην εχουμε φτερα  
αφου και για τα πραγματα δεν υπαρ-  
χει ακμη.

### Γιωργης Κροκος

#### ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Οταν σφιγγω στην αγκαλη μου ενα  
παιδι,  
η ψυχη μου εχει φτασει στα χερια  
μου.  
Οταν χαμογελω σ ενα παιδι,  
η ψυχη μου εχει ανεβει στα ματια  
μου.  
Οταν τραγουδω ενα παιδι,  
η ψυχη μου εχει γινει παραδεισος.

Θε μου, τι θα ταν ο κοσμος  
χωρις τα παιδια;

### ΣΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑ ΜΑΘΗΤΟΥΔΙΑ ΜΟΥ

Τριαντα κρινολουλουδα σε γλαστρα  
φυτρωμενα,  
τη γλαστρα λεγε ταξη τους, τον ου-  
ρανο σκολειο τους,  
το χρυσηλιο δασκαλο και μαθημα το  
φως του.  
Χτυπαει τ αγερι καθε αυγη το πρωι-  
νο κουδουνι  
κι αρχιζουνε το μαθημα στη γλαστρα  
τα λουλουδια:  
Τρεις ηλιαχτιδες κι αλλες τρεις εξι  
μας κανουν χαρες,  
βελουδο, χρωμα, μυρωδια, γλυκαδα,  
γυρη, νιστη...  
Χτυπαει στεργα το δειλινο για σκο-  
λασμα κουδουνι  
και τα λουλουδια παιρνουνε βαθμο το  
χαμογελιο,  
γραμμενο στη μενεξεδια περγαμνη  
της νυχτας,  
ποτε με φεγγαροσκονη, ποτε με αχνο  
δροσουλας.

### Χρηστος Μαδρης

#### ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΣΕΦΕΡΗ

Σημερα ηθελα να ζουσεσ ποιητη  
για ν αντικρυσεις  
το νησι που πρωτογνωρισες  
οταν φυλλοροουσαν τα καταπρασινα  
δαση του και αγαλιαζετο το πελαγος,  
οταν το γυροφερνε ο ηλιος  
και διαστελλετο το ματι του  
σε τι οικοπεδο το μοιρασαν, συσκοτι-  
σμενο!  
Καθε καντουνι σημερα και πολυβολειο  
καθε δραμακι περιπολουν και  
δεκα κυονοκρανοι —  
γραμμιες αντιπαταξειωσ  
και ξεροι πορτοκαλεωνες  
να κατουρανε μεσα ανενοχλητοι  
το φεγγαροφωτο οι μισθοφοροι  
μαραινουν τα φυλλοκαρδια του.  
Σημερα ηθελα να ζουσεσ ποιητη  
μετα απο το αχονεφτο μπτετον